

LA CAMPANA DE GRACIA.

DONARA AL MENOS UNA BATALLADA CADA SENMANA.

CADA NÚMERO 2 CUARTOS PER TOT ESPANYA.

Y 10 centaus paper en l' illa de Cuba.

ADMINISTRACIÓ Y REDACCIÓ: Llibreria Espanyola, Rambla del Mitj, núm 20, botiga
BARCELONA.

PREU DE SUSCRIPCIÓ: Fora de Barcelona cada trimestre ESPANYA 8 rals, Cuba 3
Puerto-Rico, 16 rals. Estranger, 18 rals

LA MALA SOMBRA.

Ixí com hi ha homes que neixen ab la flor al puesto censabut, y la sort los acompaña per tot arreu, n' hi ha d' altres qu' estan continuament de pega. Pero entre mitj hi ha una casta de individuos que influeixen sobre 'ls de més duentlos mala sombra.

Aquí tenen à D. Anton lo ma aguenyo, guerxo atravesat, que quan es a l' oposició mira contra 'l govern y quan es al govern mira contra 'l país.

Jo no hi vist influencia fatal com la de aquest Mónstruo. Es una calamitat ab camas.

Confesso lealment que de moltes cosas no 'n tindrà la culpa; pero lo cert es, que quan ell se troba dalt del candelero, lo pobre país està ajugut demunt de un potro.

¿Necessitan uns quants exemples? Donchs vajan llegint:

Set mesos escassos porta actualment de ministeri, y fins are no hi ha hagut sinò 'ls següents conflictes internacionals:

1.er: Rectificació de las fronteras de la Argelia.—Lo Mónstruo ha de mirar com Fransa 's menja una llença de 'arruecos y ha de fer veure que dorm y no se 'n adona.

2.er: Qüestió sobre la soberania de Espanya en Joló.—Lo lleo espanyol personificat pèl Mónstruo, s' ha de tornar una especie de gosset d' ayguas y guanyarse les bonas gracies de Inglaterra y Alemania ab quatre monades y remenaments de qua.

3.er: Insult inferit à Italia per en Pidal.—Lo Mónstruo ha de perdre la seva fieresa per donar cinquanta cinc mil satisfaccions al govern de Roma.

4.er y 5.er: Atropellos al ministre plenipotenciari del Brasil y al embajador de Fransa.—Cinquanta cinc mil satisfaccions més al embajador de Fransa y al ministre del Brasil.

7.er: Detenció de un oficial de marina espanyol, comandant del «Armendariz» per l' autoritat inglesa de Jamaica.—Davant de aquesta humiliació 'l Mónstruo diu que no sab res, y arronça las espalles.

Total: set mesos de govern y set conflictes. Las nacions extrangeras dirán que la bandera espanyola està roja de rubor y groga perque la nació que la sustenta, té l fet sobreixit de tant aguantar à D. Anton.

Pero això no basta.

Desde que manan los conservadors, —lo que vaig à dir serà casual si vostés volen— la casualitat nos està jugant unes bromes ben pesadas.

Vajin sumant desgracias:

1.ª Descarrilament del pont de Alcudia, ab tot l' aparato de morts, ferits y de calabrats.

2.ª Inundacions en las provincias de Llevant y retraiment del país de obrir suscripcions, escamat de l' altra vegada

3.ª Pedregadas, filoxera, llagosta, y pérdua de casi totes las culturas, en una gran part de la península.

4.ª Incendi de l' Armeria Real y desaparició de una multitud de preciosos recorts històrics, admiració dels estranys y gloria de Espanya.

5.ª Xoch de dos trens à Astorga: multitud de desgracias.

6.ª Incendi dels magatzéms de Madrid inmediats al quartel dels Docks, per anar de company ab l' incendi de l' Armeria.

7.ª Naufragi del vapor Gijon: més de cent cincuenta naufragos, llàgrimas y dolor en moltes famílies, penas, dols y desventuras.

¿Qué tal?

Y com si això no bastès, no passa senmana que no s' alsí 'l patíbul. L' un dia à Jerez n' escabetxan set de una vegada; l' altre dia 'n fusellan dos à Girona. Los treballs se paralisan; pero 'l butxi treballa. La miseria augmenta; pero 'ls ministres ván de viatje.

Y 'l Mónstruo, l' heroe de quest qüento fantástich, continua ab los ulls atravesats, mirant contra 'l país y escampant per tot arreu la mala sombra.

Soch completament despreocupat, no crech en bruxas... pero haig de creure en Mónstruos.

L' única cosa qu' hém de agrahir à D. Anton es que encara no baja vingut lo Còlera.

Ja veurán ¿qué farian los microbis al costat del Mónstruo? Un paper ridicul.

Desenganyinse, 'l Còlera morbo assiàtic no vol ser plat de segona mesa, exposantse á que una mirada del guerxo, l' envenení, apenas travessí la frontera.

P. K.

CORRESPONDENCIA EXTRANJERA

Xauxa-borda 15 Juliol, 1884.

NOLVIDABLE Director: L' hi dich involvidable perque 's convenci de que no l' olvido, encara que ho sembli.

En efecte, soch una mica indolent en la meva correspondencia; pero que vol ferhi! No sempre està un hom d' humor pera enviar una carta á un periódich, y menys ara que, segons sembla, l' escriure 's veurá comprès entre 'ls delictes comesos, de manera que quan se visití un presiri deuria dirse: Aquest vá robar, aquest vá assassinar, aquest vá escriure.—

Potser vosté extranyará aquest llenguatje; pero jo m' explicaré

Ha de sapiguer que 'l gran cacique de la nostra tribu, alarmat per la marxa progressiva del país y observant que 'ls diaristas, —ja vaig dirli en ma última que are ja temim hasta diaris, —comensavan á descantellarse, ha

fet una especie de cosa qu' ell ne diu lley; pero que no ho es, ordenant que 'l que s' atreveixi á escriure, á la primera vegada sigui penjat y cremadas las cendras, y á la segona desterrat per tota la vida.

Aquesta disposició 's refereix exclusivament als papers públics, perque tocan a escriure cartas a la xicoteta y apuntar la roba de la bugadera, lo cacique 'ns deixa en complerta llibertat per fer lo que 'ns dongui la gana.

Ja veu vosté, pues, si hi ha motiu pera pendre tota mena de precaucions y viure alerta. Pel que podria succeir, l' hi encomano sobre tot que no envihi cap número de la CAMPANA à Xauxa-borda, perque això podria comprometrem y, ara com ara, no 'm convé anar á la forca: un altre dia veurem.

Anant á las novetats locals, dech dirli que 'ns està passant un cas com un cabàs, que potser portarà qua.

En uns poblets d' aquí à la vora que 'n diuhen Malon y Farsella, hi ha aparescut una malura que tomba las personas, y hasta 'ls capellans, en un tancar y obrir d' ulls. Uns diuhen que això es una bravada conservadora, altres qu' es la filoxera aplicada al individu; pero jo opino que no es res més que 'l còlera. ¿sab? del veritable, corvo, que 'n diuhen los curanderos de la tribu.

Pues bè: aquí haviam pres tota lley de providencias pera evitar que 'ls fugitius de Farsella 'ns portessin á dispesa 'l seu molestós inquilino; tot lo que un cap humà ó inhumà pot imaginarse ho haviam posat en planta ab aquest objecte, quan de repent i patafast! lo caciquet del poble y uns quants del seu consell, començan a agafar pò y buscant una pila d' escúas sense cap ni peus, tocan lo dos deixantos embrancats y ab un pam de boca oberta.

La conducta d' aquest indio es tant més vituperable, al considerar que en certa ocasió en que debia haver fugit no va ferho, y ara que no convenia, si

Si señor; permétim que fassi una mica d' historia: ¡per historias vingui ab mi!

Lo caciquet en qüestiò es un fulano alt, vert, Caura d' apellid, quel' any 1878 desempenyava 'l mateix càrrec que ara acaba de rebrotre per terra. Llavoras s' havian introduït en aquest poble las cadelles de seu: los ciutadans més espavilats ne gastaven bastants y tot marxa a en pau y alegria, quan al indio Caura va ocorrèli la idea de fer pagar un dret per cada candelà que 's gas-tes. La gent va trobar tort això del dret, y que si pagarás, que si no pagare, lo poble va venir á quedarse á las fosques.

Lo natural era que 'l indio veyentse desayrat abandonés lo puesto. Pues no señor; apoyat pels caciques generals, va seguir en los seus tretze y la qüestió va acabar sense que 'l home deixés la catxiporra. ¡Y aquest mateix es lo que avuy 'l ha deixada per pòr del còlera!

Tirem un barril de clorur sobre aquestas porquerias!

L' estat general de la comarca, com ja pot suposar, es sumament desconsolador. La miseria cundeix ab un brillo extraordinari, y si fins ara 'l govern se 'ns ha menjat á nosaltres, potser ara per necessitat tindrà que menjárnosel a 'n ell.

Per acabar, vull comunicarli una notícia molt curiosa.

Aquell indio tant dolent que 's diu Mañá y Frappé fà déu ó dotze dias que s' ha tornat rabiós, y es casi segur que 'l poble haurà de prendre providencias per fermarlo degudament, si es que 's volen evitar desgracias.

Abur: no esrich més perque la carta pesaria massa y com que semblaria que conté bitllets de banch, potser 's perdría.

Sêu sempre hasta la mort.

TÁSTICH-FAN.

Sous que ve publicaré un número extraordinari, destinat exclusivament a preservar del cólera als apreciables lectors de LA CAMPANA.

Encara que l' cólera no vinga, es precis estar previngut y tenir de repuesto les concells dels metges y lo que al més encara, una bona col·lecció de xistes, tractament eficàs que serveix tant en temps d' epidèmia, com en temps normal.

Per lo tant, fins a dijous que ve.

L' espay que destinem a la suscripció a favor de les famílies dels militars fusellats a Girona, ab tot y donar l' original en tipus més petits, nos falta per respondre, com de costum, a les persones que ns favoreixen ab les seves cartas y ocuparnos de algunes notícies que se ns donan. Dissapte serà un altre dia.

Avants d' anar a pendre 'ls banys, lo ministre de Gracia y Justicia s' ha recordat de nosaltres, pobres periodistes, disposant que s' inclueixi en lo Còdich penal la pena de suspensió dels periódics, y encarregant una circular al Fiscal del Supremo, a fi de que no se ns deixi al sol ni a sombra.

Així, ab la idea de que mentres ell se refresqui nosaltres suaré, no ho duptin, los banys l' hi faràm més profit.

Lo dia 25 de juliol los obrers de la Cooperativa mataronense ván celebrar l' aniversari de la fundació de aquella societat cooperativa, que tants progressos porta realisats, demostrant que no es impossible, com molts desesperats suposen, l' emancipació del treballador de la tirania del capital.

L' acte va celebrarse ab molt l'hument, y a pesar de que la pluja va inutilizar l' embelat disposat al efecte, va servirse un magnífich dinar de més de 250 cuberts, en l' espayosa quadra del blanqueig de la fàbrica.

De brindis no 'n vulga més, y del entusiasme no cal parlarne.

LA CAMPANA DE GRACIA vā brindar per aquells obrers plens de fe, de valor y de perseverancia, que han sabut organizar de una manera tant perfecte la República del treball.

Dirigia l' Institut de Tarragona un capellà ilustrat, lo Dr. D. Joseph Maria Barberà, y a pesar de ser capellà, y per consegüent una de aquelles persones que per no tenir família, poden dedicarse tranquilament a l' ensenyansa, en Pidal y Mon l' ha declarat cessant de cop y volta.

Jo ja ho veig, lo Dr. Barberà té l' gran defecte de ser liberal antich y consequent. No ha manat mai cap partida carlista. No ha fusellat a ningú. No ha canviat de ideas per un bossi de turro. Y sobre tot, en lloc de educar a la juventut per portar albarda, l' educa per que tinga idees propias, filles de la ràhò y la conciencia.

Jo trobo qu' en Pidal ha fet poch declarant cessant. Havia de restablir l' Inquisició, y cremarlo de viu en viu ab sotana, mantéu y barret de teula.

Suposa en Pidal que la gent de sotana son los únichs que serveixen per mestres d' escola, per la ràhò de que no tenint família poden acceptar certs sacrificis.

Una observació: s' ha vist may a Espanya una sublevació de mestres d' estudi perque no cobressin?

Donchs bè, en temps de la Revolució de Setembre, casi tot lo clero vā aixecar-se apenas lo govern vā escamitarli la pitansia.

La guerra-civil carlista vā ser promoguda y alentada principalment pel clero, que no cobrava tot lo que volia.

Mentre tant los mestres d' estudi y las seves famílies practicaven la santa virtut de la paciencia.

Veritat es que si 'ls capellans no tenen família, tenen nebots y majordoma.

A la quènta 'ls aires d' Olot tant bons per la salut, a D. Joan Mañé y Flaquer no li provan gayre.

Al menos cada diumenge D. Joan té un vomit de bilis. Diumenge passat vā pagar la festa lo parlamentarisme, que si bè en mans de 'n Cánovas es una farsa, lo sistema contrari en mans de Calomarde y del conde d' Espanya era una tragedia abominable.

Alivihi, D. Joan, alivihi, y sàpiga de una vegada que a vosté lo que li fá més mal es lo tip de retallats de discursos que s' ha fet y que no pot pahirlos.

Una toma de discursos liberals ja se sab que ataca als neos del fetje y 'ls remou la bilis.

Com que les ratas ja feya temps que rosegavan un dipòsit de flàssades de Sant Sebastià, quina te 'n fá l' ministre de la Guerra?

Manà de real ordre que s' adquiereixin dos gossos ratones, dispositos que hi haja un mascle y una femella.

Alejandro Magno, César, Napoleón y l' mateix Moltke son criatures de pit, pèr geni militar y tèctica, al costat de D. Jenaro.

Un altre general en un conflicte per l' istil hauria fet us de la ratera o de les pansas envenenadas... D. Jenaro té més geni y opta pels gossos... un mascle y una femella.

Després l' Estat se ven los cadells y ab lo producto aixugará l' déficit.

Los catòlichs de Bèlgica guanyan les eleccions; pero com que la majoria dels ajuntaments son liberals, demanen permís al rey per disoldre'ls, y l' rey los respon que no es.

Vaja, senyors, que l' rey de Bèlgica val tant com un president de República.

Vajin apuntant. Los germans de Sant Vicens de Paul quedan eximts del servei militar, en consideració a que s' dedican a l' ensenyansa. — Los mestres d' estudi també s' hi dedican y han de carregar ab lo xop.

Pels útils, la dura llei.

S' escapan de servi l' rey
escolapios y pauls
jesuitas y ganduls.

CARTAS DE FORA. — Un jove de la bona societat de Barcelona que s' troba actualment a Caldetes nos comunica l' extracte de un sermó predicat per un fraire de Arenys de mar, en qual convent van comensar sent 11 y avui son 35. — Lo tal frarot, que com tots los seus companys ván prenença moltes alas, vā descalsarse contra la premsa periòdica comensant per la CAMPANA DE GRACIA y acabant pèl maleit (sic) DIARI DE BARCELONA. — La currença, composta en sa majoria de persones distinguides, moltes de les quals están suscritas al Brusi, estaven com qui vén visions al escoltar les espatotxadas d' aquell fraire singló. — Després del sermó un jove distingit va pronunciar en un Cirul un contra-sermó que vā ser molt aplaudit, posant de relleu los efectes funestos del fanatism de certs microbios religiosos, que ab lo mateix salero manejan lo salpaser que l' trabuch. — Per lo de més convé que en temporada de banys los frares de Arenys no s' acostin a Caldetes. Aquellas aiguas per ells son massa calentes y podrian sortir escaldats.

LAS EXPLICACIONES.

COMEDIA INTERNACIONAL EN UN ACTE.

La escena representa un salonet que no té res de conservador, es a dir que es bastant decent. S' aixa l' teló, y sense més preàmbuls, apareix la senyora Espanya, que vén del carrer, gesticulant y parlant sola.

ESPAÑA. Està vist; aquest bon home no m' durá res més que sustos, complicacions y disgustos...

(Sonriendo.) Val més que m' ho prengui en broma!

Perque vaja, francamente, això no s' pot aguantar: no puch casi bê parlar, no puch di l' meu pensament, no puch fè una observació, no puch dir mori ni viva... oh! y dem gràcias com no m' priva hasta la respiració! (s' assenta.) Ay, Cánovas! si sabias que me n' tens de fastidiada, y aburrida y carregada ab las tevas tonterías! Si comprendeguessis lo fàstich que m' estéu fent dia y nit tú y lo tèu ranci partit madú-mestis eclesiàstich! Pero si, puch cantá!... Ell suca y s' engreixa y fa tabola, mentres pugui... (Sona una campaneta.) Bo! Algú truca...

(Alsant la veu.) Que passi si m' busca à mi! A veure que voldrán ara... (Entra una joveneta molt mona y elegant: es la senyora Italia.)

ITALIA. Hola, Espanya, mia cara!

ESPAÑA. (Aixecantse.) Com, Italia! tú per qui?

ITALIA. Si: estás sola?

ESPAÑA. Cabalment!

Ara fa un instant acabo d' arribar del carri...

ITALIA. Bravo!

ESPAÑA. Pero seu, seu un moment. (Italia s' assenta ab tota familiaritat al costat d' Espanya.) Endavant: ara podrás dirmes ab complerta franquesa la causa d' una sorpresa tant agradable...

ITALIA. Veurás.

La causa es bastant senzilla: vinch ab l' única intenció d' escoltar una explicació...

ESPAÑA. Sorpresa. (Explicació!) ¿de què, filla?

ITALIA. (Sonriendo.) Vaja, vaja, ja m' entens:

¡prou que ha corregut pèl mòn!

¿No sabs que 'n Pidal y Mon m' ha ofes?

ESPAÑA. ¡Com! y per ell vens?

ITALIA. Per ell i pous! y això t' extranya?

ESPAÑA. Es a dir que per quest home

has abandonat a Roma, venint cap aquí a Espanya?

ITALIA. Si, ¿qué? ¿que t' creus que hi fet mal?

ESPAÑA. ¡Que si n' has fet!.. i pous no dich!

¿Qui es que, coneixentlo un xich, fa cas del pobre Pidal?

ITALIA. ¡No es ministre?

ESPAÑA. Bueno; y qué?

ITALIA. ¿Com y qué? Que sent així...

ESPAÑA. ¡Ay filla! En aquest país los ministres no son re-

Mira, aquí l' amo de tot es don Anton; net y clà: ell goberna y fa y desfa lo que pot... y l' que no pot. Lo govern que tenim ara vè a se un galliné: 'ls pollastres passan lo temps fent desastres que no tenen ulls ni cara; però tot lo seu treball queda a la fi de recò, si no reb l' aprobació.

de 'n Cánovas, qu' es lo gall. Es dir que en lo cas present no hi ha res més que un desllis d' aquest pollastre mestís?

ITALIA. Res més absolutament.

EN Pidal, que com ja sabs es molt novell, va dir cols, y en Cánovas, d'anthi vols de las tals cols n' ha fet naps.

ITALIA. ¡Vaya una gent més formal!

ESPAÑA. Ja vén que l' tèu incomodo..!

ITALIA. Pero l' poble de quin modo s' ho ha pres això de 'n Pidal?

ESPAÑA. Com que ara no té xurriacs, no ha pogut fer casi res; però, filleta, s' ho ha près riuent fins per las butxaca.

ITALIA. ¿Com riuent?

ESPAÑA. Naturalment!

¡Y ab una rialla sensera! Era l' unica manera d' escoltarlo dignament.

ITALIA. Veig que hi fet mal d' alarmarme.

ESPAÑA. Es lo que al véuret t' hi dit.

ITALIA. Pues m' entorno tot seguit:

ad'u... no vols abrassarme?

ESPAÑA. ¡Que si vull! De bona gana.

ITALIA. Ja sabs que noblesa obliga...

ESPAÑA. ¡Amiga no més?

ITALIA. ¡Vés! No escoltis à ningú,

ni fassis cas dels Pidals, siguin petits, siguin alts...

ITALIA. No més fa è cas de tú....

(Las dues amigas se fan un petó tornantse a abrassar; Italia se'n va, y l' Espanya s' queda sola, badallant filosofalment.)

C. GUMÀ.

os monàrquichs s' han fet un tip de tocar l' bombo, ab motiu de la visita que l' duc de Chartres vā fer als colerens de Tolon y de Marsella, portantlos cinquanta mil franchs en nom del Conde de Paris.

Los candidats al trono, perferse populars s' han de aliar ab lo cólera y explotar la miseria pública.

Després de tot la cantitat de cinquanta mil franchs es molt petita per comprar les simpatias del poble francès. Lo poble francès, ademés, no pot olvidar que aquelles vā caure l' imperi 'ls descendents de Lluís Felip van reclamar y obtenir atrassos per valor de quaranta milions de franchs.

La Fransa estava extenuada, y aquells bons patriots van aplicarli una sangria de quaranta milions. ¿Qué significa que are ab motiu del cólera l' hi tornin cinquanta mil gotas de aquella sanch, quedantse'n perells la friolera de trentanou milions noucentas cinc quantamil gotas... sense 'ls interessos?

Lo més bonich es que 'ls imperialistes s' emprenen en que 'n Jeroni Napoleon també anés a Marsella a ferse popular.

Vaja, fora bromas, vā exclamar l' heroe de Crimea. ¿Que no sabeu que l' meu ventrell es molt propens a desarreglarse y que en aquest temps un cólic podria durme a la sepultura?

En Pidal se n' ha anat a Asturias ahont la seva dona l' hi ha regalat lo fill número dotze. Un apostolat de criatures.

Opinió de un pagès:—Los Pidals son eom la gran s' extenen molt.

Opinió de un mestre d' estudi:—Las personas que tenen tanta familia no serveixen per ministres.

Per últim a copia de notes y més notas, Italia s' dona per satisfeta dels insults que 'n Pidal vā dirigirli.

—Ab tantas notas y notas (me deya ahí un italià)

—may diria això que 'm sembla;

—¿Qué l' hi sembla?—Un scifat.

Lo govern ha sospés a las Corts.

Per lo que han fet aquestas Corts, la nota de suspensió es massa bona. A dreta llei haurian hagut de reprendre las.

Conversa:

—Papà, qu' es una bronquitis?

—Fill meu, es una malaltia que 's posa al coll, tant difícil de curar.

—Y de què venen las bronquitis?

—De què vols que vingan: regularment venen de las broncas.

Dias endarrera vá sortir un periódich titolat *El Còlera*. Apena lo cridavan pels carrers, l'autoritat vá recullirlo.

En mitj de la desgracia 'ns cab are 'l consol de dir que les autoritats de Barcelona han agafat lo Còlera.

Lo Bram de la patria s' entreté fent acróstichs en la forma que are veurán, advertint que nosaltres hém creut convenient pagarlo ab la mateixa moneda:

NOMS ADECUATS A UN CARLI.

SEGONS ELL:	SEGONS NOSALTRES:
Católico.	Capciganya
Apóstolico.	Animal.
Romano.	Euch.
Real.	Lladre.
Invincible.	Embécil.
Vincero.	Gabatasas.
Tradicionista.	Paraguista.
Guerrido.	Sessino.

NOMS ADECUATS A UN LLIBERAL.

SEGONS ELL:	SEGONS NOSALTRES:
Tibertino.	Legal.
Impio.	Gnòcent.
blasfemo.	Eon-xicot.
estafa.	Empaya-carca.
revolucionario.	República.
Ambicioso.	Afectuós.
cadron.	Liga-carlins.

Diu un telegrama de Betelú:
«Por indicación de S. M. el general Martínez Campos se quedará aquí a tomar estas aguas unos cuantos días.»

Quan las pren, senyal que las necesita.

Segons hi sentit a dir desde la bronca de Sagunto, 'l general del llorón pateix una bronquitis.

Diu qu'en Sagasta - vè a Barcelona, - que aqui l' esperan - molts persones, - que menjan ansian - del de Gijona.

Hi sentit a dir que 'l dia de l' arribada de 'n Sagasta, D. Francisco estrenarà unes patillas.

«Qué no ho saben? L' altre dia en Romero Robledo va trobarse un home dintre de casa... Era un lladre.

Al veure al ministre, va tirarse dalt' abai del balcó, rompentse una cama.

Creguin qu' es una sort tenir la boca de 'n Romero Robledo. - Las sis dents que ensenyen son més terribles, molt més terribles que un revòlver de sis tiros.

Mala culita de blat, mala culita de patatas... en molts punts ha pedregat y 's prepara una mala culita de rahims.

Passejín per fora y tot está perdut, tot menos los carrofers.

La culita de garrofas aquest any serà abundant.

«Saben que ho fá?

Que fins la naturalesa al véure qu' encare aguantem a 'n en Cánovas 'ns tracta d' animals.

Sans vá ser agregat a Barcelona fa cosa de un any, y are Sans, sembla que ha sigut segregat de Barcelona, mediant los esforços del diputat (?) Sr. Sedó.

Teixir y deseixir... Enganxar y desenganxar... Pujar y caure... Aixó es la vida.

Mentre gobernava los fusionistas vá ferse la agrecació de Sans.

Are que 'ls fusionistas no gobernan y que han tret Sans de Barcelona, 'ls amichs de 'n Riús y Taulet se donan al dimoni.

Los periódichs reaccionaris han atacat rudament l' últim discurs de 'n Castellar.

Als periódichs de la reacció, per pendre la mida a 'n en Castellar y tallarli una casaca 'ls falta talla.

Los bonapartistes francesos son pochs y mal avinguts. Los uns defensan a 'n en Geróni; los altres son partidaris de 'n Víctor, fill del primer que s' ha rebelat contra 'l seu pare.

Los monàrquichs també 's divideixen, de manera que 'ls legitimistas se separan del Conde de París y buscan un nou candidat al trono ensorrat de Sant Lluís. Per are sembla que 's fixan ab lo rey de las húngaras.

Quina ganga per nosaltres si se 'l quedan! Casi bê podriam fer un tracte ab los francesos. Nos altres los darém a 'n en Carlets y ells nos darán lo Còlera.

Creguin qu' encare hi sortiré guanyant.

A LO INSERTAT EN L' ÚLTIM NÚMERO.

1. XARADA.—Sa-ba-dell.
2. SINONIMIA.—Pega.

3. CONVERSA.—Daniel.
4. TRENA-CLOSCAS.—Escriptori.
5. GEROGLIFICH.—Per guano 'l Perú.

XARADA.

—Donya Tot, donchs i 'l pollastre que avuy hém comprat al Born?

—Primer-a-dos, dona.

—¿Quant?

—Quant vulgui, tres-hu si vol.

FREIXETA PETIT.

ANAGRAMA.

Un tot robá una tot á casa 'n Tot,
y van xafarli 'ls nassos sens di un mot.

DEUDET DE REUS.

TRENA-CLOSCAS.

•N PEP TÉ RAHÓ.

Formar ab aquestas lletras degudament combinadas lo títol de un espectacle.

NAS DE PUNTA INGLESA.

ROMBO.

• • •

• • •

• • •

• • •

• • •

• • •

FIGORIO DEM.

: + D.
I + R
A
000

Suscripció á favor de las riudas y dels orfes dels militars fusellats á Girona.

(Llista de LA CAMPANA DE GRACIA.)

Suma anterior. . . . . 3,115'50 rs.

Rosendo Melet y José Pujadas de Agramunt, otros 4.—Baudilio Salellas y Segismundo Farré, 6'40.—Un que protesta, 2.—A. M. M., 4.—José Ribó, 2.—Juan Prat, 2.—Miguel Tristany, 2.—Pitos y Flautas de Reus, 2.—Apotecari de Reus, 2.—E. V. y J. E. de Villafranca, 8.—F. C. R., 4.—Manet de Reus, 1'20.—Luis Grau, 4.—Rs. 43'60

Sociedad Espronceda de Molins de Rey, producto de una función del 26 de Julio, deducidos gastos.—Rs. 240.

Recaudado en MATARÓ: Hijas de Abadal, correspondentes CAMPANA, 12.—Un Mataronés, 4.—J. M., 4.—Pedro Ortiz Montaña, 2.—Juan Torrens, 4.—José Bartomeu, 1.—Rs. 27.

Recaudado en VILAVERT: Ramon Vila, 10.—Francisco Giménez, 2.—José Tort, 2.—Juan Miró, 2.—Francisco Solé, 8.—Martí Rosell, 2.—Josep Solé Miguel, 4.—Pedro Grangé, 2.—Magí Abello, 2.—Magí Abello Marquet, 4.—Pablo Sanromà, 4.—José Pallarols, 8.—Ignacio Panadés, 4.—Rs. 54.

Recaudado en TÀRREGA: Closa, 4.—Espendedor CAMPANA, 10.—Un niño de 8 años, 1.—Giorgi y Recio, 2.—Ramon Puig, 4.—J. Solsona, 4.—Viciiana, 1.—Borrrell, 1.—Juan Prats, 8.—Rs. 35.

Recaudado en el Casino Industrial de LLORET DE MAR: Agustín Cabañas, 20.—José Pares Cabañas, 10.—Juan Castany, 8.—Esteban Pi Ferrer, 8.—Joaquín Suris, 4.—José Serra y Alba, 2.—Lorenzo Colom, 20.—Buenaventura Cruz, 10.—Baudilio Padrós, 4.—Juan Vilaseca, 4.—Un François pauvre, 2.—El mismo de lo que ha recogido cantando en este Casino, 2'60.—Rs. 94'60

Recaudado en ARTESA DE SEGRE: Ramon Solans, correspondiente CAMPANA, 10.—Juan Salinas, 10.—Domingo Solé y Folguera, 10.—Antonio Solé y Solans, 6.—Tomás Sorribes, 10.—M. S. y S., 8.—Manuel Ilaudet, 4.—José Vilaplana, 4.—Antonio Casamajó, 8.—M. S. y R., 4.—Mateo Amorós y Caiyat, 10.—A. M. y R., 4.—Ramón Lluelles, 4.—J. Almenar, 4.—José Serra, 4.—José Sola, 4.—F. M., 4.—A. Marsá, 8.—Buenaventura Marsà, 4.—Miguel Perella, 2.—Ramon Aldavó, 4.—J. M., 12.—Genaro Dominguez, 2.—Ramon Solé y Torres, 10.—Antonio Soler, 8.—P. C., 2.—T. E., 4.—Ramon Trapet de Mondá, 2.—J. E., 2.—José Vila, 4.—Pedro Plà, 4.—Buenaventura Serra, 4.—M. S. y E., 2.—Antonio Escolà, 2.—Isidro Serra, 2.—Josep Rosell, 4.—Estanislao Pujes, 8.—Ramon Caubet, 2.—Un católico Romano, 2.—Rs. 202.

Recaudado en VILLANUEVA Y GELTRÚ: Comisión, 8 suscriptores, pts. 87.—Café de España, 3 s., 3.—Café del Centro, 10 s., 7.—Café de Cataluña, 10 s., 6.—Barberia Comellas, 4 s., 2'75.—Café Union, 15 s., 9'50.—Café Lealtad, 12 s., 8'25.—Café Catalá, 9 s., 9'25.—Café del Salon, 21 s., 12'42.—Café Nuevo, 56 s., 28'19.—Café Universo, 3 s., 5'50.—Café Marina, 3 s., 1'50.—Taberna del Rayo, 14 s., 8'24.—Café Sendrés, 3 s., 1'75.—Café Isern, 1 s., 1.—Café Virgili, 7 s., 4.—Café Cooperativo, Rambla, 14 s., 7'06.—Café Tibell, 18 s., 32'25.—Café de Europa, 17 s., 10'75.—Cervecería Alemana, 4 s., 4'50.—Café del Ateneo, 12 s., 21'50.—Café del Casino Artesano, 15 s., 26'50.—Café Centro Artesano, 60 s., 90'75.—Obrero fabrica Santa Anna, 140 s., 37'77.—Obrero fabrica Bresca y Comp., 117 s., 56'47.—Obrero fabrica Soler Ferres y Comp., 121 s., 33'44.—Obrero fabrica Marques herms, 92 s., 25'77.—Obrero fabrica Sard y Comp., 61 s., 19'76.—Obrero fabrica José Ferrer y Vidal, 225 s., 64'41.—Obrero fabrica Puig y Comp., 41'50.—Individuos s., 12'50.—Obrero fabrica Paloma, 1.—Antonio Paloma, 1.—Valentín Aliqué, 50.—Alejo Cardellach, 50.—Juan Martí, 50.—Miguel Pascual, 50.—X. N., 1.—Salvador Imbers, 1.—N., 1.—N., 1.—D. V., 4.—Ptas. 24.

Total Ptas 684'75—Rs. 2739.

Miguel Santa Eulalia, 8.—Figorio de M. de Mora de Ebro, 4.

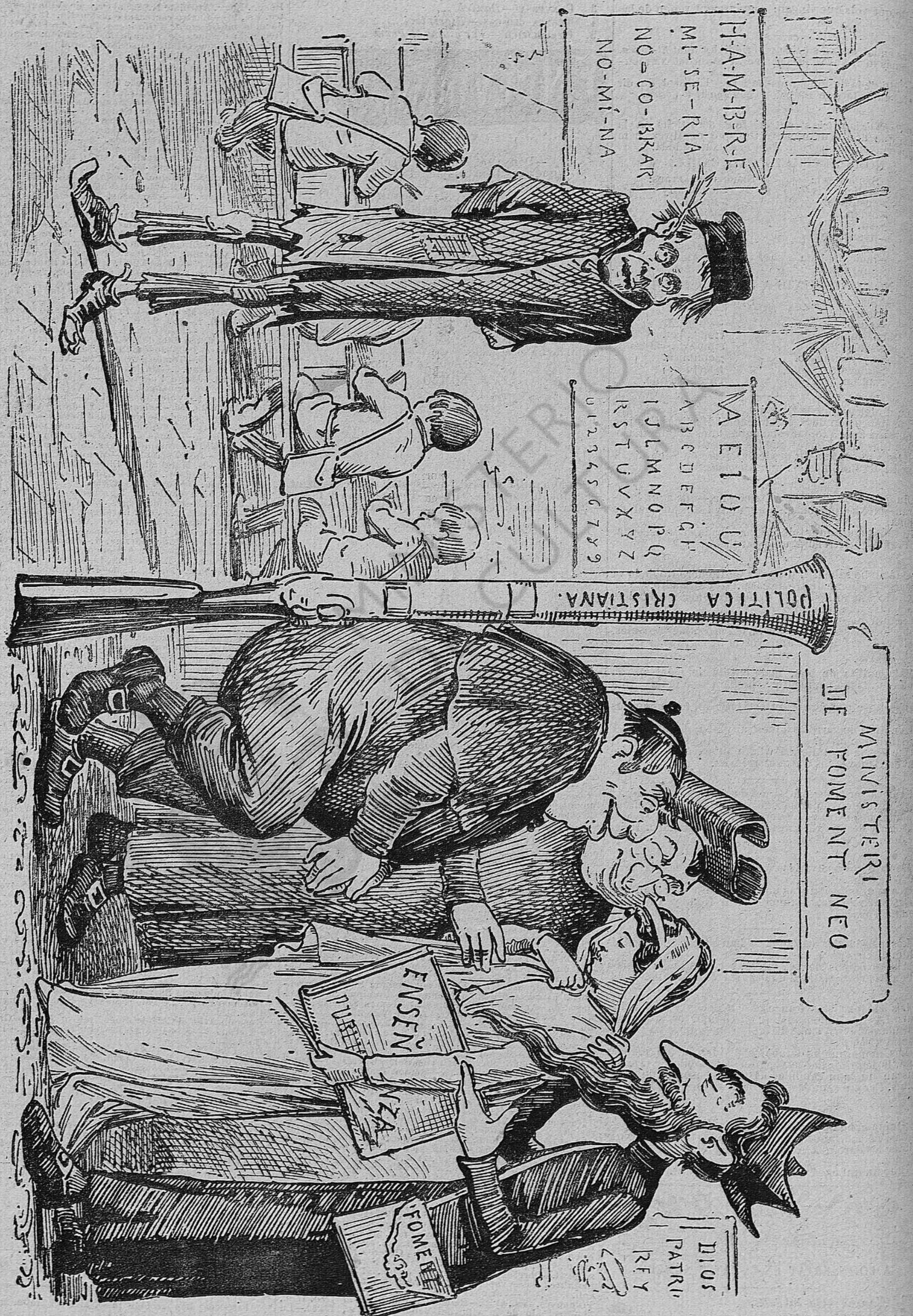
Resp.: Log.: Attriste N.º 250 al Or.: de Villanueva y Geltrú, 1 s., 100.—Centro recreatiu é instructiu, 11 s., 18'75.—Redacció del Diario de Villanueva, 19 s., 50.—Ptas. 1'6'3'40.—Recogido despues de cerrada la suscripción: 4 individuos, 12'50.—Total general: 1882 suscriptores, produciendo la suscripción: pts. 1,705'90. Rs. 6,823'60.

Recaudado en la Ciudad de TARRASA:

Recaudado en el Casino de la Unión: Jaime Navarro, Ptas. 1.—Magín Masagué, 1.—Pedro Juve, 1.—Antonio Armengol, 1.—Antonio Germain, 2.—Pedro Seguí, 2.—Francisco Germain, 2.—Pedro Rovira, 2.—Miguel Sallarés, 1.—José Navarro, 50.—Francisco Sifón, 1.—Antonio Imbers, 50.—Juan Martí, 1.—Antonio Ribas, 50.—Francisco Sitxas, 50.—Antonio Gordi, 1.—Cristóbal Gibert, 1.—José Boada, 50.—Dionisio Aliqué, 1.—Antonio Germain, 1.—Jacinto Vila, 1.—Martín Solá, 1.—Manuel Cañameras, 1.—Jaime Vila, 1.—Martín Solá, 1.—Pedro Altímir, 1.—Jaime Miguel, 25.—Felipe Turull, 50.—Jaime Plans, 25.—Miguel Torrella, 50.—Joaquín Murell, 1.—Francisco Ustell, 1.—Martin Vidal, 1.—Pedro Punsá, 1.—Valentin Aliqué, 50.—José Casas, 2.—Jaime Valls, 2.—Jaime Ginfrer, 1.—Cristóbal Sallarés, 50.—Buenaventura Valls, 2.—Pedro Prat, 25.—Cayetano Brusi, 1.—Salvador Busquets, 2.—Jaime Salas, 1.—Gerónimo Prat, 2.—Domingo Domingo, 5.—Juan Díares, 1.—Valentín Fabrés, 1.—Valentín Casanova, 1.—Jaime Marchets, 1.—Francisco Ciurana, 25.—Pedro Atmetller, 25.—José Estrada, 1.—Miguel Agulló, 1.—Vicente Cuso, 25.—José Allert, 1.—Pedro Bailber, 50.—José Altet, 25.—Carlos Pont, 1.—Juan Germain, 25.—Juan Donegüe, 25.—Total Ptas. 81'25.

Recaudado en el Casino del Comercio: Manuel Targarona, 10.—José Amat, 750.—Marcelino Juliá, 7'50.—José Juliá Ferrés, 5.—Carlos Mach, 1.—J. P. R., 1.—Nazario Verdiquer, 1.—José Tusell, 1.—S. J. S. R., 50.—J. Castella, 1.—R. Puig, 25.—I. Galí, 1.—José Galí, 1.—J. Comerma, 1.—Joaquín Trullas, 2.—Mateo Canadell, 50.—José Capella, 50.—A. 50.—Isidro Carreras, 50.—José Balber, 50.—Juan Cots, 25.—Gabriel Astals, 50.—Tomás Fornos, 15.—Valentín Feyner, 25.—Francisco Grau, 2.—Mariano Boada, 50.—Antonio Prat, 1.—R. G., 50.—Jaime Fuente, 25.—Ramón Más, 1.—Miguel Amat, 1.—Pedro Armengol, 15.—José Vellsolá, 5.—A. O., 1.—Juan Gorina, 1.—Valentín Buxell, 1.—Salvador Codina, 1.—Jaime Busquets, 50.—Salvador Pi, 1.—Jaime Avellaneda, 1.—Un individuo procedente de Ciud Real, 1.—Bartolomé Buixell, 50.—Peregrin Matalonga, 25.—Jaime Llonch, 5.—Alexandrí y Trullas, 5.—Tomás Codina, 1.—Agustín Casajoana, 1.—Ramón Boada, 1.—Antonio Feyner, 25.—Juan Guardia, 2.—Miguel Fort, 1.—José Espinal, 50.—Manuel Alavedra, 2.—Felipe Margarit, 1.—R. Mingueu, 1.—Eliseo Martí, 5.—José Rivas, 5.—José Amat B., 2.—C. M., 10.—R. T., 3.—Juan Muntané, 2.—Juan Germain, 5.—Total Ptas. 138'50.

Recaudado en el Centro Tarrasense: José Trilla, 2.—Vicente Vellsolá, 2.—José Masde

Lo que son los mestres d'estudi, segons en Pidal.

Lo que serán si 'l deixan fer.